

Strona znajduje się w archiwum.

Ustawa reformująca angielskie miasta

9 września 1835 r. brytyjski parlament przyjął ustawę o gminach miejskich – Municipal Corporations Act – reformującą angielskie miasta.

W owym czasie w Wielkiej Brytanii istniało 250 miast. Każde z nich otrzymało wcześniej prawa miejskie od króla (Royal Charter) zezwalające na posiadanie własnej rady lub tworzenie gminy. Struktura poszczególnych miast różniła się między sobą, jednak w większości z nich prawo do głosowania mieli wyłącznie członkowie

Ustawa reformująca angielskie miasta

radę miejskiej.

Do roku 1835 powszechnie istniejącą patologią było wybieranie członków rad spośród rodziny oraz przyjaciół zasiadających w nich notabli. Komisja (Commission on Municipal Corporations for 1835) zajmująca się reformą orzekła, że powodowało to sprawowanie władzy jedynie przez wąską grupę osób. Co więcej, Komisja znalazła przykłady korupcji, zazwyczaj przejawiającej się w gromadzeniu przez radnych majątku kosztem zwykłych obywateli. Aby pomniejszyć rolę starych gmin, które utożsamiano z korupcją i nepotyzmem, wprowadzono ustawę, dzięki której prawo do wyboru rady mieli również zamieszkujący gminę przez co najmniej 3 lata podatnicy.

Ustawa usprawniała działania rad. Do tej pory większość gmin wykorzystywało władzę dla prywatnych lub partyjnych korzyści. Rady unikały rozwiązywania takich

zagadnień, jak:
zaopatrzenie w wodę,
kanalizacja,
oczyszczanie miasta,
które to powinny
nadzorować z urzędu.

Nowe prawo pozwoliło
również na
przeprowadzenie audytu
i rozpoczęło stopniowe
zastępowanie
zasiadającej w radach
arystokracji - klasą
średnią.

Według przepisów
ustawy, radni wybierali
burmistrza, który
sprawował tę funkcję
przez rok. Z kolei
rotacyjność stanowisk
polegała na tym, że
jedna trzecia członków
rady każdego roku
kończyła kadencję.
Każdy z okręgów
(borough) musiał
opłacać własnego
skarbnika, a jego budżet
podlegał regularnemu
audytowi.

W latach 1888-1894
wprowadzono kilka
kolejnych bardzo
ważnych ustaw, które
miały na celu
demokratyzację
wyborów do rad -
pierwszym krokiem w
tym kierunku był zakaz
kupowania mandatów. W

1894 r. uchwalono ustawę o samorządach (The Local Government Act), która podzieliła hrabstwa na dystrykty miejskie i wiejskie. W późniejszym okresie zaczęły pojawiać się kolejne akty o nazwie Local Government Act, które coraz bardziej usprawniały działanie organów administracji lokalnej.

Ukrytymi motywami wprowadzenia ustawy było pozbawienie Torysów dominującej roli w gminach, jednak bez wątplenia był to kamień milowy w kierunku budowania demokracji lokalnej.

*Źródła: victorianweb.org;
en.wikisource.org;
home.freeuk.net*

Opublikowano w dniu 9.09.2019 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA